

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

הַמְּשִׁיחַ

וְהַזֶּהר

הַמְּשִׁיחַ מְחַכָּה שְׁנֵלְמֵד זֶהר הַקְּדוֹשׁ

בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּהר,

יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יִוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

אל כבוד אברכי הכוללים החשובים ובהורי הישיבות הקדושות שיחיו,

אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמעה מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "כבקשה אחת שעומדת בין שבעים ואבים (שבעים אמות). וכמדומה שפבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהלים פ"ק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוה"ק בשמחה, אשר בכחו לעצר כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוה"ק ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגו לנו").

להוי ידוע שפל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "פנישטא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגון תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), – עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". – על פניו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוה"ק בשמחה, ובנדאי יספיעו עמכם, כמו שפבר נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שפד עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עין זוה"ק פרשת לה לה דף ע"ג). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוה"ק הם גם כמי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא – כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלימוד בזוה"ק הגם שאינו מבין עצם הלימוד פוחדו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי פן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה יושע – יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבעים נפש, ושבעים גימטריה סוד – דע"י לימוד התורה – שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוה"ק – שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של שבעים נפש, נצל משבעים אמות העולם – ועוד כידוע יעקב כמלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 – שהשנה תש"ע – וממנה – מוכן סגלת לימוד הסוד יושע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") – זכרו! בידנו הדבר! – "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש יאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והעציר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

(א) תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע ויתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) – ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתכלין ברזי דאורזייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח). – אינון דעבדין לאורזייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי ל' מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדון בעלמא. (תיק"ז תי' ל').

סֵפֶר

הַמְשִׁיחַ וְהַזֶּהָר

סֵדֶר שֶׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עֲקָרִים

יא - אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב - אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. בְּבִיאַת הַמְשִׁיחַ. וְאַף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמֵהוּ. עִם כָּל זֶה אֶחֱפָה לוֹ בְּכָל יוֹם שִׁיבוֹא:

יג - אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁתְּהִיָּה תַחֲנִית הַמַּתִּים בְּעַת שִׁיעֻלָּה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ וְיִתְעַלָּה זְכָרוֹ לְעַד וּלְנֶעֱחַ נְצַחִים:

הַמְצַפִּים וּמֵאֲמִינִים לְגֵאֻלָּה
הֵם יִזְכּוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמְבֹטָחוֹת
- עֵינֵן בְּסוֹף הַקּוֹנְטְרָס -

(א) הַמְשִׁיחַ מִחֻפָּה שֶׁנִּלְמַד זֶהָר הַקְדוֹשׁ

וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ פְּזֵהָר הַרְקִיעַ: כִּי אֹמֵר מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרַשְׁבֵּ"י זִיע"א: "בְּהַאי חַבְרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר... וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מֵאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בְּדָד נִחְנָנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נְכָר (דְּבָרִים ל"ב, יב).

פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג.

(רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד.: רמ"ק)

ב) אליהו הנביא זכור לטוב לרשב"י: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ויתקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפיו דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם איברים הקדושים, והיינו סביבות איבריך], כמה עופין שריין תמון, דנשמתין קדישין [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגונא דלעילא, [כדגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] [שם ט] ובענפוהי ידורן צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והיינו הנשמות דזעיר אנפין הנקרא שמים] (בסוד הפסוק [מלכים א' ח, לב] "ואתה תשמע מן השמים").

ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגו'.

פרוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך [שיהיה להם מזון ותקון הנפש על ידי למוד הזהר הקדוש] כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת משיח], ובשביל למוד הזהר הקדוש יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה". פרוש: שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לחרותנו במהרה בימינו אמן.

(תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר

שְׁנֵי

ג) על זה הלמוד אמר הקדוש ברוך הוא שִׁנְחָשֵׁב כְּאֵלוֹ פְּדָאֲנִי לִי
וּלְבָנֵי מַהְגְּלוֹת

לְשׁוֹן הַפֶּסֶא מְלֶךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (בְּרֻכּוֹת ח.),
שִׁנְחָשֵׁב כְּאֵלוֹ פְּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי מַהְגְּלוֹת.

וּבְמִקְדָּשׁ מְלֶךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעְלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמִשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ
מֵאֲמָרֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאִין קֻץ לְגַדְל שְׁכָרוֹ, וְאֲשָׁרִינוּ וּמָה טוֹב חִלְקֵנוּ
אִם נִזְכָּה לַעֲזֹר וּלְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּךָ גָּזַר הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה,
וְיִהְיֶה גְנוּז סִפְר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, עַד סוּף הַיָּמִים, שְׁבִזְכוּתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי
סִגְלָה זֹו בּוֹ דְּוָקָא וְלֹא בְּזוּלָתוֹ, עכ"ל.

מְלַחְמַת שׁוֹר הַבֵּר עִם הַלּוּיָתָן

(עַל פִּי חֲזו"ל)

ד) בְּפִיוֹט "אֲקָדְמוֹת" שְׁנַהוּג לְקָרֵא בְּשָׁבוּעוֹת:

(הַפִּיוֹט מוֹפִיעַ בְּכָל הַמְּחֻזָּרִים, וּבְסִפְר הַמוֹעֲדִים לְשָׁבוּעוֹת עֲמוּד 138 -
הַמְּקוּר וְהַתְּרַגּוּם).

טְלוּלָא דְלוּיָתָן, וְתוֹר טוֹר רְמוּתָא.

[בְּאוּר: סַכַּת עוֹרוֹ שֶׁל לוּיָתָן וְשׁוֹר הַתְּרִים הַגְּבוּהִים].

וְחַד בְּחַד פִּי סְבִיב, וְעַבִּיד קְרִבּוּתָא.

[בְּאוּר: וְאֶחָד בְּאֶחָד יִסְתַּבֵּךְ וְיַעֲשֶׂה מְלַחְמָה].

בְּקִרְנוֹהֵי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת, בְּרַבְרְבוּתָא.

[בְּאוּר: בְּקִרְנֵיו יִנְגַּח בְּהֵמוֹת בְּגֵאוֹתוֹ].

יְקַרְטַע נוֹן לְקַבְלָהּ, בְּעִיצוּי בְּגִבּוּרְתָא.

[בְּאוּר: יְקַפֵּץ הַדָּג כְּנִגְדוֹ בְּסִנְפִירָיו בְּגִבּוּרָה].

מְקָרֵב לִיָּה בְרִיָּה, בְּחֶרֶבָה בְּרֶבֶב־בּוֹתָא.

[באור: יגש אליו בוראו בחרבו הגדולה].

אַרִיסְטוֹן לְצַדִיקֵי יִתְקוּ, וְשֵׁרוֹתָא.

[באור: סעדה לצדיקים יתקו וארותה].

מִסְחָרִין עָלַי תְּפִי, דְכַדְכּוּד וְגוֹמְרָתָא.

[באור: מסכים לשלחנות של כדכד וגומרתא].

נְגִידִין קְמִיָּהוּן, אֶפְרָסְמוֹן נְהַרְתָּא.

[באור: ונהרות אפרסמון נשפכים לפניהם].

וּמִתְפַּנְקִין וְרוּי, בְּכֶסֶי רוּיָתָא.

[באור: ומתעדנים ורויים בכוסות רויה].

חֲמֵר מְרַת דְּמִבְּרָאשִׁית, נָטִיר בֵּי נַעֲוָתָא.

[באור: ויו עסיס שמבראשית שמור ביקב].

ה) עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן

אמר רבי יונתן: עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן שנאמר תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו, **ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו שנאמר (איוב מ, יט): "הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו"**. אמר רבי יוחנן **עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סכה לצדיקים מעורו של לויתן שנאמר: "התמלא בשכות עורו"**. (תלמוד בבלי, בבא בתרא עד.-עה).

ו) לא כל אחר יזכה לראות מלחמה זו

ג. במדרש [ויקרא רבה יג ג] אמר רבי יודן ברבי שמעון: כל בהמות ולויתן הן קניגין של צדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא ראה קניגין של אמות העולם בעולם הזה, זוכה לראותה לעולם הבא כיצד הם נשחטים בהמות נותץ ללויתן בקרניו וקורעו, ולויתן נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו, וחכמים

אומרים זו שחיטה כשרה היא. ולא כך תנינו: "הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים מפני שהן חונקין?" אמר רבי אבין בר כהנא: אמר הקדוש ברוך הוא "תורה חדשה מאתי תצא, חדוש תורה מאתי תצא".

אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעודה לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם הבא הדא הוא דכתיב "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו" (ויקרא ז) בשביל שתאכלו ממנו לעתיד לבא, לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

ז) לא נצטוו ישראל בשחיטה אלא כדי לצרפן – לעתיד לבוא עושה סעודה לצדיקים מן הבהמה ולויתן ואין שם שחיטה

מדרש תנחומא שמיני (פרק ז ז): וידבר ה' אל משה לאמר זאת החיה אשר תאכלו: למדנו רבינו כמה בהמות טהורות יש בעולם, כך שנו רבותינו עשר בהמות הן: איל וצבי ויחמור אקו ודישון ותאו וזמר ושור, שה כשבים ושה עזים, יותר מאלה אין בעולם אמר הקדוש ברוך הוא לישראל הזהרו עצמכם שלא לשקץ את עצמכם בבהמה טמאה ובשרץ טמא כך אמר דוד "האל תמים דרכו אמרת ה' צרופה" (תהלים יח) בשביל לצרף בריותיו, אמר ליה רבי מה אכפת להקדוש ברוך הוא שיאכלו ישראל בלא שחיטה, שיהא ישראל נוחר ואוכל ושוחט מן הצואר מן הירך, תדע שלא נצטוו השחיטה הזו אלא כדי לצרף את ישראל כי לעתיד לבוא עושה סעודה לצדיקים מן הבהמה ולויתן, ואין שם שחיטה, תדע לך לויתן ברירה משנה היא והמלאכים יגורו ממנו שנאמר (איוב מא) משתו יגורו אלים והם זורקין עליו כמה רמחים של ברזל, כתבן הוא חושבן שנאמר (שם) "יחשב לתבן ברזל וכן בהמות שדי קשה שהוא רובץ על אלף הרים שנאמר (תהלים נ) בהמות בהרי אלף והיכן הן נשחטין, אלא זה לזה מזדוגין שניהם, שנאמר (איוב מא) "אחד באחד יגשו" בהמות יגש בלויתן והופכו בקרניו ובוקע, ולויתן הפך

יהיה מיתתו, שמפכה אותו בזנבו והורגו, והצדיקים הולכין ונוטלין מנות מנות, מכאן שאין שחיטה אלא בשביל לבדק ולצרף את ישראל.

ח) המלחמה שתהיה לעתיד לבוא – בסוף המלחמה כאשר שתיהן נהרגות, הקדוש ברוך הוא לוקח מבשרן ומעוררן ומשתמש בו לטובת הצדיקים

בילקוט שמעוני איוב (רמז תתקכז): אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעדה לצדיקים מבשר לוינתן שנאמר "יכרו עליו חברים" ... והשאר חולקין ועושין אותו סחורה בשוקי ירושלים... אמר רבה בר בר חנה: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות ספה לצדיקים לעתיד לבא... והקדוש ברוך הוא אומר למלאכי השרת רדו ועשו עמו מלחמה, מיד יורדים ועושים עמו מלחמה ולוינתן תולה פניו ומלאכי השרת רואים אותו ומתבהלים מיראתו ובורחים... מה הקדוש ברוך הוא עושה מביא בהמות ולוינתן והם עושים מלחמה זה עם זה... מיד בהמות ולוינתן מתדבקים זה עם זה שנאמר "איש באחיהו ידבקו" ומשהם מדבקים זה בזה אינם (מתנפשו) [מתפרשין] זה מזה שנאמר יתלכדו ולא יתפרדו, מה הקדוש ברוך הוא עושה רומז ללוינתן והוא מכה את בהמות בסנפיריו ושוחטו ורומז לבהמות והוא מכה את לוינתן בזנבו וממיתו, מיד מה הקדוש ברוך הוא עושה נוטל עורו של לוינתן ועושה ספה לצדיקים, דכתיב "התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו".

ט) לוינתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף

כתב הרב רבי דוד בן רבי יהודה החסיד זצ"ל בספר "לבנת הספיר" וזה לשונו: לוינתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף, כדתנא דבי אליהו: צדיקים שעתידים לחיות אינם חוזרים לעפרן, וזהו יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים, קורא לצדיקים חברים על שם החבור הגמור שמחבר בשר לוינתן נשמתו לגופן... והם דברים נכוחים וטובים שלא

לְהוֹצִיא מֵאֲמָרִים אֵלּוּ מִפְּשׁוּטָן, שֶׁלֹּא כְּדַבְרֵי מִי שֶׁפָּרַשׁ בְּעֵינָיו לְוִיתָן שֶׁזָּכַר הוּא זְוֹגוֹ עֵינָיו הִנָּפֵשׁ וְהַשְּׁכָל גַּם עֵינָיו הַחֹמֶר וְהַצּוּרָה.

(שִׁטָּה מְקַבְּצָת, בְּבֹא בְתָרָא עַה, א)

(י) לֹא כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מְלַחְמָה זֹה, אֲלֵא רַק מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֲצָמוֹ וְטָהַר אֶת עֵינָיו

הַב"ח (אִוְרַח חַיִּים סִימָן רכ"ד דְּבִיּוֹר הַמִּתְחִיל מִסֵּפֶר) בְּשֵׁם סֵפֶר הָאֲשָׁכּוֹל: שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מְלַחְמָה זֹה, אֲלֵא רַק מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֲצָמוֹ וְטָהַר אֶת עֵינָיו מְלַחְמָה לְרֵאוֹת מְלַחְמָה שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה הַמְּבֹטָאוֹת אֶת הַצַּד הַגָּס שֶׁל הַמְּצִיאֹת יִזְכֶּה לְרֵאוֹת לְעֵתִיד לְבוֹא אֶת הַמְּלַחְמָה וְאֶת הַנְּצַחוֹן, וְיִזְכֶּה לְחִיּוֹת בְּמְצִיאֹת שֶׁתִּנָּצַר לְאַחַר מְלַחְמָה זֹה. [לְשׁוֹן סֵפֶר הָאֲשָׁכּוֹל 'וְכִי יִקְרָה בְּעִירְךָ קְנִיגָאוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי גִלּוּלִים... הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן תִּרְאֶה, וְהוּא הַדִּין מְחוּלָתָם אִם שׁוֹם דְּבַר שֶׁמְחַתֵּם, אִם תִּזְכֶּה וְתִחְזֶה קְנִיגָיִי"ן שֶׁל לְוִיתָן וְהַשׁוֹר"ן].

(יא) הָאוֹכֵל בְּכוֹנֶה קְרוּשָׁה הוּא יִזְכֶּה לְסַעֲדַת לְוִיתָן בְּלִי סֶפֶק, שֶׁהוּא הַתְּכֵלִית הַמְּקוּהָ מְאֻכֵּלָה

בְּסִדּוֹר "בֵּית יַעֲקֹב" לְרַבֵּי יַעֲקֹב מְעַמְדִין. בְּדִרּוֹשׁ שֶׁלּוֹ עַל סַעֲדַת הַלְוִיתָן (עֲמוּד 123) מְעַלָּה הַגָּאוֹן רַבֵּי יַעֲקֹב עֲמָדִין תְּמִימָה גְדוּלָה עַל דְּבָרֵי חַז"ל שֶׁאֲמָרוּ "אִין שְׁמַחָה אֲלֵא בְּאֻכֵּלָה וְשִׁתְיָה": "וְקִשָּׁה הִלֵּא יֵשׁ שְׁמַחוֹת אַחֲרוֹת כְּמוֹ כֵּן. כִּי כְּתוּב שְׁמַחָה לְצַדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט... וְהַשְּׂרׁוּי בְּלֵא אִשָּׁה שְׂרׁוּי בְּלֵא שְׁמַחָה. וְאִיךָ יִהְיוּ דְּבָרֵיהֶם סוֹתְרִין זֶה אֶת זֶה".

וּמִסְבִּיר, שֶׁאִין כָּאֵן סִתְיָה כָּלֵל, אֲלֵא "שֶׁכָּל אֶלֶּה הַשְּׁמַחוֹת דְּבַר אֶחָד מִמֶּשׁ הֵן... כִּי זֶה כָּל פְּרִי הָאֻכֵּלָה לְבָרֵךְ נִיצוּצוֹת הַעֲשׂוּקוֹת בְּיַד הַקְּלָפוֹת. לְכֵן אִין בְּעוֹלָם הַזֶּה שׁוֹם דְּבַר מְאֻכָּל בְּלִי קְלָפָה מְסַבִּיב וְהוּא בְּאֻמַּת שׁוֹמֵר לְפָרִי" מְטָרַת הָאָדָם אֵינָה לְהַמְנִיעַ מְאֻכֵּלָה וְשִׁתְיָה אֲלֵא לְדַעַת לְבָנוֹת אֶת הַחֶלֶק הַרוּחָנִי שֶׁלּוֹ עַל גְּבִי נִיצוּצוֹת הַקִּדְשׁ שֶׁהוֹצִיא מִתּוֹךְ הָאֻכָּל, הַחוּל וְהַטָּבַע.

וְגַם כָּאֵן הַדְּבַר מְצָרִיךְ עֲבוּדָה גְדוּלָה שֶׁל מְלַחְמָה וְגִבּוּרָה "וְזֶה כָּל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַכְּלִיּוֹן הַלְזָה בְּכָל דְּבַר פְּעֻלָּה גְשָׁמִית לְהֵרָאוֹת כְּחוֹ

במלחמה הגדולה והכבדה הנמצאת לפנינו כאן. ואכן רק אלו שהצליחו בחייהם להגיע לדרגה זו הם אלה שיזכו לסעדת הלוינתן שמבטאת את המצב השלם של הקדש שבנוי על בסיס החול "והאוכל בכונה קדושה הוא יזכה לסעדת לוינתן בלי ספק שהוא התכלית המקנה מאכילה". [ראה למעלה, מהמדרש תנחומא: שרק מי שאכל פשר יזכה להנות מסעדות הלוינתן].

התגלות המשיח – תהיית המיתים – וסעודת הצדיקים

